

การยุติ **การตั้งครุฑ** ที่ไม่ผิดกฎหมาย

การประชุมวิชาการส่งเสริมสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ ๖ ประจำปี ๒๕๕๖
อำเภอสุขภาพดี นวัตกรรมดี ๘๘๘ อำเภอ : One District One Best Practice (ODOB)
วันที่ ๘-๑๐ กันยายน ๒๕๕๖

โดย..ศ ดร.ทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ*
สรุปโดย พัชรินทร์ กสิบุตร ศินาท แชนอก บุชรินทร์ พูนนอก**

ปัญหาเรื่องการทำแท้งในเมืองไทย เป็นปัญหาที่ถกเถียงกันไปได้ไม่รู้จบ ยิ่งหากยกเอาเรื่องทางศีลธรรมขึ้นมาถกเถียงกันไปมา โดยไม่เคยฟังคนที่ตั้งครุฑเลยว่า เขาคิดอย่างไร ในขณะที่รัฐออกกฎหมายบังคับเอากับหญิงที่ไปทำแท้ง ทำให้เกิดความรู้สึกว่า แม้โดยส่วนตัวผมเองจะไม่สนับสนุนให้มีการทำแท้ง แต่เห็นว่า การยุติการตั้งครุฑอัน

* นิติศาสตร์บัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2) และนิติศาสตรมหาบัณฑิต (สาขากฎหมายอาญา) จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เนติบัณฑิตไทย Master of Law (LL.M. University of Pennsylvania, U.S.A.) ประกาศนียบัตรชั้นสูงกฎหมายอาญา (D.E.A.de Sciences Criminelles) ปริญญาเอกเกียรตินิยม (Doctorat nouveau regime en droit penal mention tres honorable จาก l' Universite de Nancy ประเทศฝรั่งเศส) ศาสตราจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
** สำนักงานนํายการเจริญพันธุ์

หญิงไม่พึงปรารถนานั้น เป็นสิทธิอันชอบธรรมของหญิง ในเมื่อเขาไม่พร้อมที่จะมีการจะบังคับให้หญิงต้องอุ้มท้องต่อไป โดยที่รัฐก็ไม่ได้ยื่นมือเข้ามาช่วยเลย จึงขาดความชอบธรรมที่จะลงโทษหญิงที่ไปทำแท้ง

ฐานความผิดเรื่องการทำแท้งได้แก่ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 301 (มาตรานี้ลงโทษเฉพาะผู้หญิงเท่านั้น) หญิงทำให้ตนเองแท้งลูก (การแท้งลูก คือการทำให้ทารกคลอดออกมาอย่างไม่มีชีวิต) หรือยอมให้คนอื่นทำให้ตนเองแท้งลูกมีความผิดตามกฎหมาย กฎหมายมาตรานี้เลือกปฏิบัติ เพราะผู้กระทำความผิดมิใช่เพียงหญิงฝ่ายเดียวเท่านั้น ดังนั้น ความผิดเรื่องทำแท้งนี้จึงควรมีการแก้ไขให้เป็นธรรมเท่าเทียมกันโดยเปิดโอกาสให้หญิงตัดสินใจเลือกเส้นทางเดินของตนเองได้ โดยไม่มีอุปสรรคจากข้อจำกัดในร่างกายของตนเอง รวมทั้งสิทธิอันชอบธรรมของหญิงในอันที่จะตัดสินใจด้วยตนเอง โดยไม่มีใครมาบังคับขบงการ ภายใต้เงื่อนไขที่สามารถกระทำได้โดยปลอดภัยแก่ตน

เหตุผลที่รัฐควรให้ความเสมอภาคแก่หญิงในเรื่องการตัดสินใจยุติการตั้งครรภ์ ก็เพราะร่างกายเป็นสิทธิและเสรีภาพโดยสมบูรณ์ของหญิง การปล่อยให้การตั้งครรภ์ที่ไม่ปรารถนาแล้วคลอดออกมาในสังคม โดยหญิงตั้งครรภ์มิได้ต้องการ ไม่พร้อมที่จะดูแล เป็นการสร้างภาระให้กับมารดา ซึ่งไม่สามารถดูแลเลี้ยงดูเด็กให้ดีได้มีผลกระทบต่อทั้งอนาคตของเด็กเองและเพิ่มปัญหาแก่สังคมให้เลวร้ายซ้ำเติมเข้าไปอีก ผู้ใช้กฎหมายเองก็ไม่ว่าการทำแท้งโดยถูกกฎหมายนั้น มิได้เป็นการทำลายแหล่งทำแท้งโดยเหมาะสม เอาว่าเป็นผิดกฎหมายทุก

กรณี ไม่เกิดประโยชน์แก่ใครเลย ยิ่งหญิงที่ต้องการยุติการตั้งครรภ์ของตน ก็ต้องหาทางเลือกอบทำ ผลก็คือ หมอเถื่อน (ผู้มีวิชาชีพ) สามารถโก่งราคาเต็มที่เนื่องจากเพื่อประกันความเสี่ยง รวมทั้งความปลอดภัยในการทำแท้งก็ไม่มี หากเกิดการตายหรือบาดเจ็บก็จะเป็นการเรียกร้องให้ลงโทษหมอเถื่อนฆ่าคนตายแต่ไม่ถูกลงโทษ¹ กรณีที่ทำแท้งโดยหมอเถื่อนผลคือเด็กก็ตายหญิงก็ตาย หรือพิการ ค่ารักษาพยาบาลจากหมอจริง ๆ ก็แพง หมอเถื่อนได้กำไรและไม่ต้องรับผิดชอบในความปลอดภัย โดยไม่ถูกลงโทษใดๆ อีก จึงไม่มีใครได้ประโยชน์เลยจากกฎหมายห้ามทำแท้ง นอกจากหมอเถื่อนที่ได้ทั้งขึ้นทั้งล่อง

ที่จริงแล้วกฎหมายให้ทำแท้งได้ตามมาตรา 305 โดยไม่ได้กำหนดอายุครรภ์ไว้กล่าวคือ ถ้าเข้าเงื่อนไขดังนี้

- เป็นการกระทำโดยแพทย์ กฎหมายให้อำนาจกระทำเพื่อให้หญิงได้รับการดูแลที่ปลอดภัยถูกวิธี

- หญิงยินยอมให้ทำ

- มีเหตุดังต่อไปนี้

1. มีความจำเป็นเนื่องจากสุขภาพของหญิง ตามเกณฑ์ของแพทย์สภาที่กำหนดไว้ชัดเจนแล้ว

2. หญิงมีครรภ์ เนื่องจาก

2.1 ถูกข่มขืนกระทำชำเรา ย่อมแสดงว่าเขาต้องรังเกียจเด็กที่เกิดจากการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายดังกล่าว และทำให้หญิงเสียอนาคตและชื่อเสียงอีกหลายๆ ประการ

2.2 หากหญิงอายุไม่เกิน 15 ปี แม้เขาจะยินยอมหลับนอนกับชาย แต่เกิดตั้งครรภ์

¹ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 954/2502 น.262

ขึ้นมา กฎหมายก็ยอมให้ทำแท้งได้ เพื่อให้โอกาสแก่เด็กซึ่งยังอยู่ในวัยเยาว์ (มาตรา 277) ได้มีชีวิตอิสระต่อไป

2.3 หญิงถูกล่วงลงให้ไปค้าประเวณีไม่ว่าหญิงนั้นจะสมัครใจค้าประเวณีหรือไม่ เพื่อให้โอกาสกลับตัวได้ เช่น ตำรวจไปทลายซ่อง มีอาชีพขายบริการแล้วตั้งครรรภ์ ก็สามารถส่งให้แพทย์ทำแท้งให้โดยปลอดภัยได้ (มาตรา 283-284)

การพยายามทำแท้ง คือ ทารกในครรภ์คลอดออกมาอย่างมีชีวิต ไม่ว่าหญิงทำแท้งให้ตนเอง หรือไปยอมให้คนอื่นทำแท้งให้ก็ตาม อย่างนี้หญิงและผู้พยายามทำแท้งให้หญิงไม่ต้องรับโทษ แต่หากทำแท้งโดยหญิงไม่ยินยอม หรือหญิงยินยอมแต่ได้รับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย ดังนั้นผู้กระทำต้องรับโทษฐานพยายามทำแท้ง

กฎหมายประสงค์จะให้หญิงทำแท้งโดยปลอดภัย จึงให้สิทธิในการยุติการตั้งครรภ์โดยปลอดภัย เป็นสิทธิพื้นฐานของสตรีที่ต้องได้รับการคุ้มครอง เพราะเป็นจุดด้อยที่สำคัญของเพศหญิงที่ไม่เท่าเทียมกันกับชาย แต่ควรกำหนดอายุครรภ์เพื่อให้หญิงทำแท้งได้โดยปลอดภัย และให้โอกาสเด็กที่จะเกิดมาด้วย หากเกิดระยะเวลาดังกล่าว

■ ข้อเสนอแนะด้านสังคม

1. ความเสมอภาค หากกฎหมายลงโทษการทำแท้ง ก็ต้องลงโทษผู้ที่ทำให้ท้องด้วย เพราะเป็นเหตุให้มีการกระทำความผิด
2. กำหนดระยะเวลาการตั้งครรภ์ในมาตรา 301 เพื่อทำแท้งให้ปลอดภัยขึ้น
3. แก้ไขมาตรา 302 ว่า “ผู้ใดไม่ใช้แพทย์หรือบุคลากรทางการแพทย์” เพื่อให้

สอดคล้องกับความในมาตรา 305

1 คำพิพากษาฎีกาที่ 954/2502 น.262 จากข้อเท็จจริงในงานวิจัย ประเทศที่ยอมให้ทำแท้งได้โดยเสรี ก็ไม่มีสถิติการสำสอนทางเพศให้ต้องมีการทำแท้งเพิ่มขึ้น แต่พบว่ามีอันตรายจากการใช้บริการแท้งเถื่อนกลับลดลงอย่างมาก และเยาวชนมีคุณภาพที่ดีขึ้น สถิติอาชญากรรมลดลงอย่างมีนัยสำคัญ หากจะจับผู้ที่ทำแท้ง ควรจับหมอเถื่อน (ผู้ที่ไม่ใช่แพทย์) ที่ทำแท้ง ไม่ใช่จับหมอ (ผู้ที่เป็นแพทย์จริง) ที่ทำแท้งเถื่อน

เมื่อพิจารณาตามรัฐธรรมนูญในเรื่องความเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิง การทำแท้งมีโทษเฉพาะหญิงเท่านั้น จึงเป็นปัญหาเรื่องความเท่าเทียมกันภายใต้กฎหมายดังกล่าว ดังกรณีข่าวของนางเบรندا

นางเบรندا ดรัมมอนด์ เสมียนวัย 28 ปี ได้ตั้งครรรภ์โดยไม่ปรารถนา แล้วแท้งปลอดภัยให้ท้องโตมาจนกระทั่งใกล้จะถึงกำหนดคลอด แต่เกิดเปลี่ยนใจหรือจะโกรธเคืองกับแฟนหรืออย่างไรก็ไม่ปรากฏ

ถ้าจะไปให้หมอบำแท้งก็หายไปเสียแล้ว รอให้คลอดออกมาที่ขวางหูขวางตา

นางเบรندا เลยอดตัดสินใจว่าเอาปืนอัดลมสอดเข้าไปในช่องคลอดแล้วเหนี่ยวไกยิงศีรษะทารกขณะกำลังกลับตัวลงมาเตรียมจะคลอดออกจากครรภ์ แต่ทารกคนนี้ “หัวแข็ง” นำดู เพราะว่า 2 วันหลังจากนั้นได้คลอดเด็กออกมาอย่างปลอดภัยและบิดากับปู่ย่าก็ได้รับเอาไปเลี้ยงที่เมืองออนตารีโอ โดยตั้งชื่อเด็กว่า “โจนาธาน”

นางเบรنداถูกดำเนินคดีในศาลแขวง (district court) ในข้อหา “พยายาม” ทำให้ตนเองแท้งลูกหรือพยายามฆ่าทารกในครรภ์

ศาลได้พิจารณาแล้วพิพากษายกฟ้องเพราะตามกฎหมายแคนาดาไม่มีความผิดฐานนี้

กฎหมายดังกล่าวคงเหมือนกับมาตรา 304 ของไทยที่ยกเว้นโทษผู้ที่พยายามทำแท้ง อาจเป็นเพราะเมื่อทำแท้งไม่สำเร็จ เด็กรอดชีวิตเลยยกเว้นโทษให้แม่จะได้มีคนเลี้ยงเด็ก หรืออาจเป็นไปได้ว่าข้อหาพยายามฆ่าผู้อื่นนั้นนำมาปรับแก้คดีนี้ไม่ได้ เพราะทารกในครรภ์ยังไม่มีสภาพบุคคลให้พยายามฆ่าได้นั่นเอง

ข่าวนี้ค่อนข้างกระทบจิตใจผู้ที่พบเห็นเป็นอย่างยิ่ง สำหรับเมืองไทยจะเคยมีกรณีเช่นนี้เกิดขึ้นบ้างหรือไม่ ไม่มีใครรู้ เพราะเรื่องเหล่านี้ต่างก็เป็นความลับกัน

ปัญหาเรื่องการทำแท้งในเมืองไทยเป็นปัญหาที่เถียงกันไปได้ไม่จบ ยิ่งหากยกเอาเรื่องทาง “ศีลธรรม” ขึ้นมากล่าวอ้างกันด้วยก็เป็นอันว่าไม่ต้องหาข้อยุติกันเลย เพราะถ้าใครเถียงก็จะกลายเป็นผู้ที่ “ไร้ศีลธรรม” ไปเลย

และในกลุ่มผู้มีศีลธรรมก็มีศีลธรรม

ไม่เท่ากันเสียอีกด้วย !!!

ทั้งในกลุ่มผู้ไม่สนับสนุนให้ทำแท้งทั้งหลายก็ไม่เห็นมีสักกี่รายที่มีเมตตาธรรมแก่เด็กที่พวกเขาบังคับให้หญิงอุ้มท้องจนคลอดออกมาเอามาเลี้ยงหรือส่งเสีย เพียงแค่ขอให้ได้ต่อสู้เถียงต่อต้านการทำแท้งเพื่อแสดงว่าตนเป็นคนมีศีลธรรมดีกว่าก็เท่านั้นเอง

ที่สำคัญ หลายฝ่ายเถียงกันไปเถียงกันมา โดย 95 % เป็นผู้ที่ไม่เคยตั้งครรภ์เลย (ผู้ชาย) หรือไม่มีโอกาสตั้งครรภ์อีกต่อไปแล้ว (หญิงวัยทองขึ้นไป) โดยไม่เคยฟังคนที่ตั้งครรภ์เลยว่าเขาคิดอย่างไร แต่ออกกฎหมายบังคับเอากับเขา

ผู้หญิงที่ถูกทำให้ท้องจึงถูกทิ้งและได้รับความทารุณจากสังคมของผู้มี “ศีลธรรม” เหล่านี้ตลอดมา

ในส่วนตัวผมนั้นผมเองไม่สนับสนุนให้มีการทำแท้ง แต่ผมเห็นว่าการยุติการตั้งครรภ์อันหญิงไม่ถึงปรีภรณ์นั้นเป็นสิทธิอันชอบ

ธรรมชาติของหญิงในเมื่อเขาไม่พร้อมที่จะมี การจะบังคับให้หญิงตั้งครรภ์อันไม่พึงปรารถนาให้ต้องอุ้มท้องต่อไปและเมื่อคลอด รัฐก็ไม่ได้ยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือ จึงขาดความชอบธรรมที่จะลงโทษหญิงที่ไปทำแท้ง

นอกจากนี้ความผิดอาญาที่ลงโทษหญิงที่ทำแท้งตนเองหรือยอมให้ผู้อื่นทำแท้งตามมาตรา 301 แห่งประมวลกฎหมายอาญานั้นน่าจะขัดรัฐธรรมนูญในข้อที่ว่า “ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน”

มาตรา 301 บัญญัติลงโทษ “หญิงใดทำให้ตนเองแท้งลูกหรือยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนเองแท้งลูก มีความผิดตามกฎหมาย”

กฎหมายมาตรานี้เลือกปฏิบัติ เพราะผู้กระทำความผิดมีได้แต่หญิงเท่านั้น ขณะที่มาตราอื่น ๆ นั้นบัญญัติลงโทษ “ผู้ใด” ทั้งชายและหญิง

ความผิดเรื่องทำแท้งนี้จึงควรมีการแก้ไขให้เป็นธรรมเท่าเทียมกัน โดยเปิดโอกาสให้หญิงตัดสินใจเลือกเส้นทางเดินของตนเองได้โดยไม่มี

อุปสรรคจากข้อจำกัดในร่างกายของตนเอง สิทธิอันชอบธรรมของหญิงในอันที่จะตัดสินใจด้วยตนเองโดยไม่มีใครมาบังคับบงการ ภายใต้งเงื่อนไขที่สามารถกระทำได้โดยปลอดภัยแก่ตน

รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้ชื่อว่าให้สิทธิและเสรีภาพอย่างมากกับปวงชนชาวไทย แต่เสรีภาพจะมีได้อย่างไรถ้ามีเงื่อนไขจำกัดในการใช้ด้วยสภาพร่างกายของคน

เหตุผลที่รัฐควรจะให้ความเสมอภาคแก่หญิงในเรื่องการตัดสินใจยุติการตั้งครรภ์นี้ที่สำคัญนั้นได้แก่

1. เนื้อตัวร่างกายเป็นสิทธิและเสรีภาพโดยสมบูรณ์ของหญิง เมื่อไม่เบียดเบียนคนอื่น หญิงควรมีสติที่จะตัดสินใจว่าจะทำกับตนเองอย่างไรโดยเฉพาะการที่ร่างกายจะขัดขวางการใช้สิทธิและเสรีภาพในการใช้ชีวิตของตน

เพราะถึงอย่างไร แม้ให้สิทธิไปแล้วสังคมหรือผู้เกี่ยวข้องก็อาจให้ความอบอุ่นกลมเกลียวให้หญิงไม่ใช้สิทธิอันนี้ก็ไม่ได้ เมื่อมีหลักประกันที่ดี

เพียงพอ

แต่มิใช่ว่าศีลธรรมล้มเหลวเลยใช้กฎหมายบังคับแก่เพศหญิงเพียงเพศเดียว โดยเข้มงวดเข้าเต็มเข้าไปอีก

2. การปล่อยให้ครรภ์ที่ไม่ปรารถนาคลอดออกมาในสังคม โดยผู้ตั้งครรภ์มิได้ต้องการไม่พร้อมที่จะดูแลเป็นการสร้างภาระให้กับมารดาซึ่งกระทบต่อทั้งอนาคตของเด็กเองและเพิ่มปัญหาแก่สังคมให้เลวร้ายซ้ำเติมเข้าไปอีก

3. สิทธิควรจะเป็นของผู้ที่สามารถมีสิทธิและใช้สิทธินั้นได้ ตรีบาใดที่ทารกยังไม่อาจแยกจากครรภ์มารดาได้ จึงเป็นเพียง “อนาคต” ที่ไม่แน่นอน เราจะยอมให้อนาคตที่ยังมาไม่ถึงนั้นทำลาย “ปัจจุบัน” ที่เดียวหรือ ?

ถ้าปัจจุบันถูกทำลายอนาคตก็มีไม่ได้ตัวเอง

4. การห้ามทำแท้งโดยถูกกฎหมายไม่เกิดประโยชน์แก่ใครเลย เพราะหญิงที่ต้องการยุติครรภ์ของตนยังไม่ว่า ก็ต้องทำ เมื่อถูกห้ามก็ต้องลักลอบทำ ผลก็คือ

4.1 หมอเถื่อนสามารถโก่งราคาอย่างสูง

4.2 ความปลอดภัยในการทำแท้งไม่มีหมอดีๆ ก็ไม่กล้าทำ ถ้าทำให้ก็ต้องเรียกแพงๆ เพื่อประกันความเสี่ยง

4.3 หากเกิดการตายหรือบาดเจ็บก็จะไม่มีการเรียกร้องให้ลงโทษ หมอเถื่อนฆ่าคนตายแต่ไม่ถูกลงโทษ²

4.4 เมื่อหญิงต้องอันตรายสาหัสหรือตายเพราะการทำแท้งที่ไม่ถูกต้องภาระก็ตกแก่สังคมอยู่ดี

4.5 หญิงที่ทำแท้งเถื่อนตายเสีย 80% ที่เหลือก็พิการ เด็กก็ตายตกลงเด็กก็ตายหญิงก็

ตาย หรือพิการ ค่ารักษาพยาบาลจากหมอจริง ๆ ก็แพง หมอเถื่อนได้กำไรและไม่ต้องรับผิดชอบในความปลอดภัย โดยไม่ถูกลงโทษใด ๆ อีก จึงไม่มีใครได้ประโยชน์เลยจากกฎหมายห้ามทำแท้ง นอกจากหมอเถื่อนที่ได้ตั้งขึ้นตั้งล่อง

ในทางตรงกันข้าม การอนุญาตให้ทำแท้งได้ตามกฎหมายปัจจุบัน มาตรา 305 ก็ไม่ได้กำหนดอายุครรภ์ไว้ กล่าวคือถ้าเข้าเงื่อนไขตามมาตรา 305 แล้ว แม้อายุครรภ์จะแก่ถึง 8-9 เดือนพร้อมที่จะคลอดแล้วก็ยังสามารถทำแท้งได้อยู่นั่นเอง

อย่างนี้จะอ้างศีลธรรมก็ไม่ได้ จะอ้างเจตนารมณ์ของกฎหมายก็ไม่ถูก กฎหมายห้ามทำแท้งปัจจุบัน

จึงมีไว้เพื่อทำลายผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างแท้จริง

ทำลายหญิงที่พลังพลัดไปทั้งชีวิต

ทำลายหญิงที่ต้องตกไปอยู่ในมือหมอเถื่อนโดยไม่มีทางเลือกความปลอดภัยให้แก่ตนเอง

ทำลายเด็กที่เกิดมาโดยที่ไม่มีใครต้องการ

ทำลายสังคมโดยรวมที่ต้องรับภาระทั้งหมด

ทำลายกระบวนการยุติธรรมที่ลงโทษหมอเถื่อนไม่ได้

และทำลายสิทธิและอนาคตของหญิงที่น่าจะทำประโยชน์ต่อไปได้อีก

นอกจากเหตุผลทางศีลธรรมที่ล้มเหลวไปแล้ว ฝ่ายที่ต่อต้านการทำแท้งน่าจะหาเหตุผลดี ๆ สัก 2 - 3 ข้อมาสนับสนุนการห้ามทำแท้งให้ประจักษ์สักหน่อย

การห้ามทำแท้งนี้ทำให้หญิงที่ถูกข่มขืน

² คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 954/2502 น.262

กระทำซ้ำเราต้องไปแจ้งความว่าตนถูกข่มขืน
กระทำซ้ำเรามา มิฉะนั้นก็ไปทำแท้งอย่างถูก
กฎหมายไม่ได้ ในขณะที่กฎหมายบัญญัติให้เป็น
ความผิดอันยอมความได้...ดังนั้นแทนที่จะให้เรา
ทำแท้งเจียบ ๆ ไม่ต้องอับอายขายหน้า กลับถูก
บังคับให้ไปแจ้งความเท่ากับว่า

นอกจากจะถูกผู้ร้ายข่มขืนกระทำซ้ำเรา
ไปแล้ว ยังจะต้อง

ถูกตำรวจข่มขืนด้วยการสอบสวนเป็น
ครั้งที่ 2

ถูกอัยการข่มขืนเป็นครั้งที่ 3

ถูกทนายจำเลยและศาลข่มขืนอีก 3 ศาล !!!

แล้วถ้าจำเลยหลุดไปอีกเพราะอ้างว่า
สำคัญผิด...หญิงจะเหลืออะไรในชีวิต !!!

**ยกเลิกการห้ามทำแท้งเสียปัญหา
เหล่านี้จะบรรเทาลงอีกมาก**

**เคารพศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ผู้
หญิงที่เกิดมาแล้วบ้าง**

โดยส่วนตัวแล้วผมเห็นว่า สิทธิในการ
ยุติการตั้งครรภ์โดยปลอดภัยนั้นเป็นสิทธิพื้น
ฐานของสตรีที่ต้องได้รับการคุ้มครอง เพราะ
เป็นจุดด้อยของเพศหญิงอันสำคัญที่ไม่เท่า
เทียมกันกับชาย แต่ อย. กลับไม่ให้ใช้เครื่องมือ
ที่สามารถทำแท้งได้อย่างปลอดภัยแก่หญิง
(ขาดกรทางอ้อม)

และแม้จะมีกฎหมายให้ทำแท้งโดยเสรี ผม
ก็ไม่เชื่อว่าหญิงทั้งหลายจะแห่กันไปทำแท้งกัน
เข้าเย็นและล่าสอนมั่วเพศกันออกสุด...เพราะการ
ทำแท้งไม่เหมือนกับซื้อขนมกินหรือเจ็บเหมือน
ถูกมดกัด สัตว์ขบ และไม้อาจเกิดบอย ๆ เหมือน
อารมณ์ใคร่ของผู้ชาย หรือความโลภของผู้ร้าย
ลักทรัพย์หรือฆ่าคน เพราะในปีหนึ่งการตั้งครรรภ์
เกิดขึ้นได้ไม่เกิน 1 หนสำหรับหญิง 1 คน และ
อาจจะเพียงหนเดียวสำหรับชีวิตทั้งชีวิตของผู้

หญิงดี ๆ คนหนึ่ง การยุติการตั้งครรรภ์โดยชอบ
และปลอดภัย จึงน่าจะเป็นการสร้างสรรค์มากกว่าทำลาย

จากข้อเท็จจริงในการวิจัย ประเทศที่ยอม
ให้ทำแท้งได้โดยเสรีก็ไม่มีสถิติการล่าสอนให้
ต้องมีการทำแท้งเพิ่มขึ้น แต่อันตรายจากการใช้
เถื่อนกลับลดลงอย่างมาก องค์การอนามัยโลกก็
ยังยืนยันเรื่องนี้

การปลดปล่อยพันธนาการของหญิงใน
เรื่องนี้จะป็นข้อหนึ่งที่ทำให้หญิงลืมตาอ้าปากได้ไม่
ตกอยู่ภายใต้การครอบงำ ข่มขู่ให้ขายหน้าไปจน
ตลอดชาติ ไม่ให้ใ้ได้คู่ได้เกิด ไม่ให้ออกาสกลับ
ตัวเปลี่ยนวิถีชีวิตของตนได้เลย ทั้งนี้ ไม่รวมถึง
ความเสี่ยงต่อชีวิตและความพิการที่อาจเกิดขึ้น
จากหมอเถื่อนด้วย

การเรียกร้องดังกล่าวไม่ใช่เรื่องทำลาย
ศีลธรรม แต่เรียกร้องให้เกิดความปลอดภัยแก่
สุขภาพอนามัยและชีวิตของหญิงเองในเหตุที่ตน
มิได้ก่อขึ้นโดยพลการ

**น่าแปลกที่ว่าผู้ที่มิได้เกี่ยวข้องกับหรือ
รับผิดชอบกับชีวิตของเธอเลยกลับเป็นผู้
กำหนดและลงโทษเป็นสิ่งที่ไม่เป็นธรรมยิ่ง
กว่าความชอบด้วยศีลธรรมเสียอีก**

การเรียกร้องดังกล่าวต้องการให้สังคม
หันมารับผิดชอบต่อการกระทำร่วมกัน ไม่ใช่โยน
ภาระทั้งหมดให้ผู้หญิงเพียงฝ่ายเดียว

การเรียกร้องนี้เพื่อให้ผู้ชายได้ตระหนัก
ถึงกรรมที่ตนได้ก่อให้เกิดบ่นร่างกายของหญิง
แล้วทั้งให้ต้องรับกรรมเพียงผู้เดียว โดยไม่รับผิดชอบ
ใด ๆ เลย

การเรียกร้องเพื่อลดความเห็นแก่ตัวของ
ผู้ชายที่ได้ร่วมกระทำกรกับหญิง แต่กลับทำตน
เป็นผู้มีศีลธรรม

การเรียกร้องนี้ต้องให้ออกาสหญิงได้กลับใจ

ไม่เป็นทาสการถูกกระทำดังกล่าวจนตลอดชาติ
 การเป็นเพศที่ต้องตั้งครรรค์เสียเปรียบ
 มากอยู่แล้ว อย่าซ้ำเติมความไม่เท่าเทียมกันนี้
 อีกต่อไปเลย ความเท่าเทียมจะเกิดขึ้นได้อย่างไร
 ในเมื่อหากจะเป็นความผิดก็เกิดจากการกระทำ
 ทั้งชายและหญิง แต่หญิงเท่านั้นที่ถูกบังคับให้
 ต้องรับกรรมเพียงฝ่ายเดียว
 กฎหมายห้ามทำแท้งจึงต้องแก้ไขให้

เหมาะสมกับกาลสมัย ให้ความเป็นธรรมเสมอภาค
 โดยเฉพาะเมื่อรัฐธรรมนูญให้ความเสมอ
 ภาคทางเพศแล้ว กฎหมายห้ามทำแท้งจึงอาจ
 ขัดรัฐธรรมนูญแน่นอน
 มิฉะนั้น ถ้าหญิงทำแท้งเป็นความผิด ชาย
 ที่ทำให้หญิงท้องก็ต้องผิดด้วย ไม่ใช่ให้ชายสุข
 สบาย หญิงตายลูกเดียว

HEALTH

เวที-วาทะ

“รู้สึกดีใจที่บุคลากรสาธารณสุขมาให้กำลังใจ และตัวเองได้ตัดสินใจไปแล้ว
 ตามแถลงการณ์และขอยินยอม จะเดินหน้าต่อไป แม้ว่า จะมีใครมาปลดออกจากตำแหน่ง
 ก็ยังเป็นนายณรงค์คนเดิม และขอร้องให้บุคลากรทุกคนยังปฏิบัติหน้าที่เหมือนเดิม
 เพื่อรักษาศักดิ์ศรีในวิชาชีพสาธารณสุข
 อย่าให้ใครมาดูถูกวิชาชีพได้และขอร้องให้ทุกคนทำงานดูแลประชาชนอย่างเต็มที่”

นายแพทย์ณรงค์ สหมธาพัฒน์
 ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

กล่าวต่อหน้าประชาคมสาธารณสุข ณ กระทรวงสาธารณสุข วันที่ 12 ม.ค. 2557

ที่มา: <http://www.thairath.co.th/content/pol/395487>

